

1. Hvilken hovedmodell er best egnet for fagene i de ulike utdanningsprogrammene?

2+2-modellen fungerer i hovedsak tilfredsstillende, men vekslingsmodeller må implementeres i enda større grad, der det foreligger et behov for dette. For enkelte elever kan det være mye å vinne på å komme ut i bedrift på et tidlig tidspunkt ved hjelp av en vekslingsmodell. Dette styrker både yrkesbevisstheten og motivasjonen for å fullføre med fagbrev. Samtidig er det tydelig at denne modellen innebærer enkelte utfordringer, for eksempel at elevene er yngre og mer usikre på retningsvalg når det gjelder yrke. En del elever bruker to år på finne riktig yrke, og vil også velge yrke på nytt en eller flere ganger. I vårt utdanningsprogram vil denne usikkerheten nok være knyttet til det grunnleggende retningsvalget når det gjelder å velge enten IKT-fag eller mediefag. Derfor er det viktig at modellene åpner for gjenvalg av yrkesretning. Det er elevenes valgmuligheter som må stå i sentrum, ikke inntakskontorenes behov for plassering av elever som ikke får plass på eget utdanningsprogram.

Det er viktig å benytte eksisterende handlingsrom i det någjeldende regelverket. Under høringsseminar for faglige råd 9. mai var det dominerende inntrykket at det ikke er nye systemer for opplæring som trengs, men tydelig synliggjøring av det eksisterende handlingsrommet innenfor dagens modell. Dagens 2+2-modell fremstår som hovedalternativet og bedrifter bør gjøres kjent med handlingsrommet som ligger i fagopplæringen. Vi er også opptatt av at YFF brukes målrettet for å sørge for praksisnær opplæring og veksling mellom skole og arbeidsliv.

Vi vil også understreke at det allmenndannende elementet også er viktig i yrkesopplæringen. Bruk av vekslingsmodeller må ikke svekke dette elementet. Opplæringskontorenes rolle bør revurderes slik at samarbeidet med fylkeskommunen bedres. Slik situasjonen er i dag har ikke opplæringskontorene et samfunnsoppdrag, men finansieres av de elevene de får ut i lære. Vi trenger at skoleeier tar et større ansvar for lærlingeløpet, særlig for nye program.

2. Hvordan kan vi sikre at flere oppnår fag-/svennebrev og yrkeskompetanse?

Det er sentralt med tilgjengelige læreplasser og nok læreplasser må sikres og utdanningene må være kjent i de aktuelle sektorene. Det er viktig å synliggjøre fagarbeiderens unike kompetanse og rettmessige plass i arbeidsdelingen. I IKT- og mediefag er det sannsynligvis et stort innslag av ansatte med høyere utdanning, og det er derfor viktig å bevisstgjøre arbeidsgivere når det gjelder fagarbeiderens kompetanse. Det er viktig med et godt og nært samarbeid mellom arbeidslivet og den enkelte skole og at yrkesopplæringen gir arbeidslivet relevant kompetanse. Det er viktig med kampanjer og informasjon ut til yrkeslivet om fordelene ved å ta inn lærlinger, samt gi elevene nyere kompetanse som er etterlyst i arbeidslivet. Det er viktig med et sterkt fokus på utvikling av elevenes profesjonalitet i møtet med yrkeslivet. Det er viktig at skolen forbereder elevene på yrkeslivet ved å utvikle ferdigheter og gir de kunnskap til å håndtere medgang og motgang. Det er derfor nødvendig med kompetanseheving av yrkesfaglærere i temaet livsmestring.

3. Hvilke muligheter finnes for kompetansenivåer under fag-/svennebrev og yrkeskompetanse?

Fagbrevet er det grunnleggende kompetansenivået. Utover dette gjelder det krav til gjennomgående dokumentasjon som gir grunnlag for kompetansebevis. Kompetansenivåer under fag-/svennebrev har ikke blitt diskutert i rådet.

